

МЕХАНІЗМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНОЇ МОБІЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ

У сучасних умовах активність населення до переміщення істотно посилюється, і як правило, основними причинами цього є економічні чинники. В Україні ще декілька років тому міграція відбувалась внаслідок науково-технічного прогресу, який значно полегшив процеси міграції та адаптації.

Однак, упродовж останніх років, процеси внутрішньої міграції змінилися і посприяло цьому повномасштабне вторгнення країни агресора до нашої держави, яке спричинило руйнацію підприємств, транспортної і соціальної інфраструктури, логістики. Відбувається масова міграція населення, виникають нові ризики у соціально-економічній сфері, посилюються наголоси на вже сформованих проблемах [1, 2].

У період збройної агресії основним завданням є ефективне використання робочої сили, оскільки трудова сфера є основою економічної системи і безпосередньо від неї залежить продуктивність праці, зростання економіки, добробут працюючого населення та соціальний добробут.

З початку військової агресії в Україні економічна ситуація значно погіршилась, серед основних факторів стала руйнація інфраструктури, ускладнення відносин із основними торговельними партнерами, зниження внутрішнього попиту, тощо.

З метою акумуляції трудових ресурсів та збереження рівноваги на ринку праці управлінням органів місцевого самоврядування необхідно скерувати свої зусилля за такими напрямками: розвиток промислового потенціалу, модернізація виробничих потужностей, розробка і випуск новітніх видів продукції, розробка сучасної техніки; зростання продуктивності сільського господарства за рахунок модернізації виробничих потужностей, процвітання землеробства та виробництва органічних продуктів харчування; залучення інвесторів до громади, створення індустріальних парків, зміцнення експорту за рахунок виробництва інноваційних видів продукції та її популяризації на зовнішніх ринках; будівництво та реконструкція об'єктів соціальної інфраструктури; впровадження сприятливого бізнес-клімату, наближення послуг до громадян, підвищення їх якості та поліпшення сервісу обслуговування; збільшення кількості робочих місць, а також взяття участі суб'єктами господарювання у створенні інноваційних проєктів з метою отримання додаткових фінансових ресурсів; мінімізація рівня безробіття; створення та підтримка функціонування місцевих програм з перекваліфікації населення, а також навчання новим видам професій; розвиток особистого бізнесу, на який дає підтримку держава у вигляді різноманітних грантів.

Отже, якщо індивід матиме підтримку як із сторони держави, так і зі сторони органів місцевого самоврядування, то буде і активно розвиватись соціальна мобільність, що сприятиме економічному добробуту населення.

Перелік посилань:

1. Українське суспільство в умовах війни. 2022: Колективна монографія / С. Дембіцький, О. Злобіна, Н. Костенко та ін.; за ред. член.-кор. НАН України, д. філос. н. Є. Головахи, д. соц. н. С. Макеєва. Київ: Інститут соціології НАН України, 2022. 410 с.
2. Мобільність робочої сили України в умовах воєнної економіки. Режим доступу: <https://www.nas.gov.ua/UA/Messages/Pages/View.aspx?MessageID=9009>